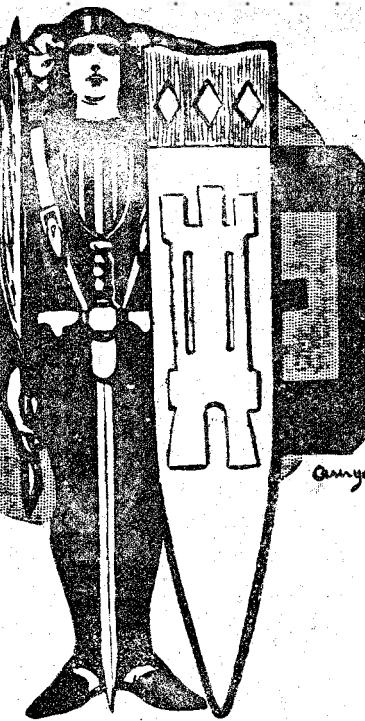

BALUARTE DE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
 Espanya, un any, 7' id.
 Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

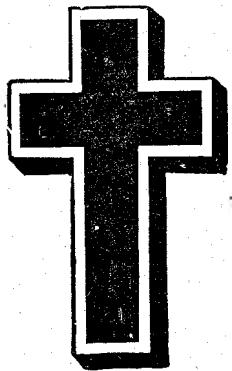
Anuncis, Esquelas, Remittits y Recláms
 a preus convencionals

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

EL MUY ILUSTRE SEÑOR DON

Estanislao Planás y Armet

Falleció el día 2 del corriente en Barcelona

Habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

E. P. D.

• Su desconsolada esposa, hijos, hijos políticos, nietos, hermanos, hermanos políticos, primos, sobrinos y demás parientes, suplican á sus amigos y conocidos le tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir á los funerales que en sufragio de su alma se celebrarán en la Iglesia Parroquial de esta villa el lunes dia 11 á las 10 de la mañana, participandoles además que todas las misas que se celebrarán el martes dia 12 en la Parroquial Iglesia de Santà Ana de Barcelona seran aplicadas en sufragio del alma del finado, siendo de ofertorio las de 10 a 12.

En esta Villa, las misas después del oficio yen seguida la del perdón.

El duelo se dá por despedido.

No se invita particularmente.

El Excmo. y Rvdmo. Sr. Cardenal Casañas, Obispo de Barcelona, se ha dignado conceder 200 días de indulgencias y los Excmos. e Ilmos. Señores Obispos de Vich y Solsona 50 días cada uno á todos sus fieles diocesanos por cada acto de piedad ó caridad cristiana que practiquen en sufragio del alma del finado.

Pàginas d'or

Els representants de la patria catalana en el Parlament espanyol, que per haverhi defensat ab altres companys els furs de la justicia, foren rebuts a Sitges ab honors triomfals, desitgém que sian las flors de ben pròspera primavera y las mateixas flors de la hermosura sitgetana que lluhiren son esclat en la pàsada festa, las que enjoiyin las mans y els cors dels que, pera correspondre dignament al homenatje rebut, hi puguen retornar prompte deixant penjadas en el «Cau Ferrat» las cadenes de nostra Catalunya.

FRANCISCO ALBÓ Y MARTÍ

Comprendo porque Santiago Rusiñol, el peregrino incansable del Arte, haya escogido precisamente a Sitges para crear su «Cau Ferrat»; comprendo que Morera se encuentre bien en Sitges para dar forma a su inspirado estro. Hay en el espíritu de Sitges algo que es supervivencia de Grecia, algo que refleja la vida americana, formando un ambiente encantador muy apropiado al modo de ser de nuestros geniales amigos.

JOSÉ ZULUETA

Retrato del Dr. Robert

L'Eco del dia 19 de Maig, es despenjà contra nostre Ilustríssim Ajuntament acusantlo del crim de haber deixat a la Lliga Regionalista de Barcelona el retrato del Doctor Robert, *fill predilecte* de nostra Vila, fundador y primer President d'aquella entitat catalana; y ab tal motiu senta unas teorías tan absurdas com la de que Sitges no podia de cap manera deixarlo porque es seu.

Mostra temors de que desapareixi per sempre; aixó, què a tothom semblarà infantil, té la seva explicació: cada qual conta la fira segons li va, y l'autor de la gazetilla a que 'ns referím, sab ben positivament el dia que el varem treure de la Casa de la Vila y malgrat els pasos y gestions de bona y mala lley, sab també que no hi ha tornat a entrar per ara, y després... tampoch.

Es clar, ab aquet precedent, l'home va pensar que l'retrato correria igual sort, sens tenir en compte que, així com a'n ell, verdadera caigrena municipal, va ser indispehsable treurel, o millor dit, les sevas irregularitats y mal procedir, foren lo que l'desterraren de nostra casa comunala, el retrato del Doctor Robert, honra de Sitges, Catalunya y fins d'Espanya y de la ciencia, fou galantment cedit per un dia, dia que ni el poble ni els seus representants podían oposarse, porque, si en vida, no'ns queda el menor dubte què hauria sigut el principal objecte de l'homenatje tributat als defensors de nostra terra, ¿tenim dret a privar que se li tributin merescuts honors a la seva memoria, representada per lo retrato de referencia?

Contestin tots els bons sitgetans, tots els que estimavam y estimarem sempre a nostre *Germá Predilecta*.

Sí, el retrato que molt ben conduit y custodiad per un de nos tres regidors fou deixat a Barcelona, el dia 19, el 21 ja tornava a honrar nostra sala de sessions, després de haber sigut venerat per milers de catalans y elegiante obra de art.

¿Hi ha cap fill que s'oposés a cedir el retrato del seu pare porque se li tributesin merescuts honors? Nò.

Dónchs aquest acte, és el que l'Eco, que plora ab llàgrimas de cocodrilo la mort del Doctor Robert, califica d'atentat y se siente justamente *ofendido y hasta humillado ante el espectáculo de unos ediles ofuscados por la pasión política*.

Aquí ensenya l'orella; lo que es proposa ab aixó és demostrar a certs elements polítics de fora de Sitges que l'Ajuntament és catalanista, que per pò ha deixat el retrato, que per pò el varen treure a'n ell, y veure si així ajuda els seus maquiavèlics plans; mes ja tothom el coneix, d'aquí y de fora; y sitgetans, estigueu tranquil·ls, que no li valdrán pas aquelles intriges.

Sembla que l'resultat de las últimas eleccions va dir ben clar que'l poble; convensut dels seus atropellos, no'l vol; pero no'és obstacle perque ell, aprofita totes las ocasions per referse, afegint més porqueria a la seva fulla de serveys, tan poch neta.

Ara s'esclama perque han deixat el retrato; si lo haguesin negat, també es tornaría a sentir *ofendido* y hauria tractat al Ajuntament de descortés: en fí, no'ls conto el cuento del *burro* per massa vell, pero que te exacta aplicació en el cas que ens occupa.

Ajuntament, has complert el teu deber; sempre té immens valor el retrato del *fill predilecto de Sitges*, y avuy més que abans.

FERESTECH

Informació teatral

PRADO SUBURENSE

«Un atraco» és un monólech escrit en català pel nostre estimat col·laborador D. Albert Pelairea.

En l'expressat monólech hi domina un ambient de noblesa y de bons sentiments, encare qu'en el seu comens sembla que la falta de recursos, com se comprén, porta al home al desespero y fins al deliri, ja que parla de robar y asesinar, no perque es un mal home sino tant sols per donar pa a los seus fillets que 's moren de fam, pero al final el cor se li aixampla quan el pobre home troba un ànima caritativa que li allarga una almoyna.

Quin rasgo més hermós hi trova l'autor pera el desenllàs! La caritat destruint els mals pensaments portats pe'l etzar de la vida. Oh! benehida sigui la caritat!

El jove Monfort va estar sublim en la interpretació del monólech, recullint un llarg picament de mans que va obligar-lo a sortir a las taulas junt ab l'autor.

**
«Ilusiones engañosas». Altre monólech en castellà ahont l'autor es veu ben be que coneix a fondo certa classe de dones que sols viuen d'ilusions.

Tot el joch del monólech consisteix en una carta qu'escriví un fulano a una senyoreta participantli que als 30 días es casará ab ella y la cándida senyoreta va llegint la carta y entusiasmantse per moments y sols pensà en automòvils, caballs, joyas, fins que al últim veu que la carta que tan felissa havia de ferla va dirigida a un altra, y jadeu, ilusions!

La senyoreta Martí va recitarlo molt be acompañada de aquell *chich* y vis cómica que tant la distingeixen.

En mitj de grans aplausos la Srta. Martí y el Sr. Pelairea foren cridats a las taulas.

**
Obtingueren també molt èxit en las funcions del diumenge y dilluns de Pascua las obras «El Somni de la Ignorència», «Los Puritanos» y «La gallarda del Roser»; en aquesta última va distingir-se de una manera notable la característica senyoreta Olivella.

En la sarsuela «La Marcha de Cadiz» els *cuatro músicos* varen deixar la trompa y el fagot, pro es lliuren d'allò més y tingueren que repetir el número. La tiple Srta. Martí y el Sr. Chelós molt be en la gayota del *pato*. En Marianet en la melopea, de primera, igual que la Srta. Martí, y en Sanchez d' Alcalde.

El senyor Pelairea en el paper de Perez va demostrar tenir gran estudi en el maneig del clarinet; allò era un remolí de *solfas*, y no'n vulguin mes, es a dir las feya en Camps d'amagat. Els co-

michs espectadors varen quedar aturdits devant de tanta destresa, y fins se posaren a ballar. El Sr. Cuscó en el piano molt be.

Tant en la funció de la nit del diumenge com a la del dilluns a la tarde el teatre del Prado va estar plé de gom a gom.

GRECO

Canonadas

Diu l'Eco de... del 26 de Maig, al parlar de las representacions que d'aquesta Vila anaren a la manifestació de «Solidaritat Catalana» el dia 20 de dit mes a Barcelona:

«...por la bandera española, disfrazada con combates catalanistas, que perteneció al antiguo Comité Federal completamente disuelto en la actualidad, y por otro estandarte usado en otro tiempo por la Agrupación catalanista, a pesar de no haber tenido esta jamás existencia legal».

Respecte a lo que diu que la bandera española anava disfrazada de catalanista, sols podem creure que la seva ignorancia sobre el credo del partit federal li ha fet escriure semblant espatoxada, y allò del «disuelto» suposém ho deu dir perque ja no hi figuran certs demòcratas de llautó, fervents devots del célebre sagristà de «La Marsellesa».

Sobres allò del «estandarte usado, etc., etc.», debém advertirli que fa molt be de parlar de tal manera, considerant que la séva verinosa ploma latacaria si per cas al parlarne digués la «nuestra gloriosa enseña», ja que sols tenen dret a fersela seva els bons fills que may han renegat de la Patria ni ab els seus llavis ni en els seus actes.

Referent a lo que diu de la existencia legal, debém manifestarli qu'ella fou la que donà la emperata y tingué prou forsa pera escombrar per sempre als caciquistas, que tenían subjugada la bona voluntat del poble als caprichos del seu amo y señor.

Més avall diu, en el mateix «Ramillete», al doiar compte de las demostracions de afecte prodigadas per D. Albert Rusiñol:

...«debemos consignar el públicamente recibido por don José Carbonell Vidal, á quien los que ahora comulgan en las ideas autonomistas de nuevo cuño echaron de su finca *El Prado Suburense* sin el menor remordimiento de conciencia».

Debém participar al autor de aqueixas ratllas que, en el seu inmoderat afany de conduir las cosas pe'l camí qu'ell desitja, barreja sense solta ni volta fets, actes y personas que res tenen que veure uns ab altres, y menos en aquesta questió. Be prou li consta al autor de las ratllas que comentém, qu'ell no és pas gens extrany, sino, molt al contrari, qui sab si fins pot considerarse com a inductor ó instigador, a la situació en que l'Sr. Carbonell se ha collocat, puig sols segonas intencions poden fer comprender l'interés en crear desavinencias ahont tot era pau y tranquil·tat.

Més del farcell:

«Cuantos prescinden de las apariencias para fijarse en la verdadera significación de ciertos actos públicos, notaron con disgusto que ninguno de los señores Diputados democráticos federales se uniera á la excursión dedicada á Villanueva y á Sitges, poblaciones donde la autonomía política cuenta con antiguos y numerosos partidarios, susurrándose con visos de fundamento que se impuso el voto á los aludidos ante el temor de que se perjudicaran los intereses políticos de uno de los señores expedicionarios.»

Si aquest... d'allonsas no ho sab, debém notificarli que la excursió a que 's refereix fou organizada per la Lliga Regionalista de Barcelona en obsequi als senyors que representaven la Lliga Foral de Vizcaya y altras personalitats de dita regió, lo

qual no obstant pera que també hi concorreguessin altres respectables personalitats dels camps república y federal.

Pero ¿qué hi farém?, si ja se sab que la mala fe y el pretendre fer veure lo blanch negre conduceixen al extrém d' enraionar sense tó ni só, com ho fa en aqueixa ocasió el qu'escriví lo que més amunt copiéim.

Del mateix manyoch de flors pudentas:

«Una nota sumamente desagradable fué dada aquell dia de general jolgorio, pero nos abstendremos cuidadosamente de estamparla en honra de nuestra estimada villa.»

Verdaderament, ens extraña tanta delicadesa, per quant en moltes ocasions no ha reparat en estampar falsetats solzament perjudicar el bon nom de personas respectables. No obstant, no ens en fiém pas de semblant sinceritat, y menos encare quan diu «en honra de nuestra estimada villa», ja que, ab franquesa, no creyém gens indicat pera aixecarla a qui tan poch se n' ha preocupat.

Considerérem que no deuenan anar pas equivocats els que suposin que de aquesta nota desagradable únicament debían apercibirs' certs subjectes que no cal mentar, ja que la nota presentada pe'l poble en general fou de immensa satisfacció.

En la ressenya de la sessió del Ajuntament que publica en el propi número, diu:

«Hasta esta sesión no se enteró al Consistorio de que cumpliendo su acuerdo; se había subastado el 13 del corriente la construcción de las secciones de cloaca correspondientes á las calles de San Gaudencio y de Parelladas, adjudicándose respectivamente á los únicos postores don Francisco y don Gaudencio Mirabent Robert. Los concejales aprobaron la adjudicación sin que ninguno de ellos advirtiera la ilegalidad del acto ya que se trata de obras que á su tiempo habían sido adjudicadas á determinado contratista y se ha cambiado ahora de rematante sin proceder antes á la rescisión del primitivo contrato.»

Enterats. Y pera cōntestar la mala intenció del comentari, debém advertir als nostres lectors, no al seu autor—perque ell ja ho sabía aváns d'escriurel,—que 'l tres del carrer de Sant Gaudenci fins al encreuament del carrer de Sant Bartoméu, era adjudicat a D. Joseph Virella y Escofet, y com que dit contratista morí fa ja algún temps, no cal dir qu' està impossibilitat de cumplir el contracte; y el tres del carrer de Parelladas no hi figurava en el plech de condicions del dia 5 de Novembre de 1897, redactat tal vegada pe'l propi autor del comentari transcrit.

Del mateix, en son número corresponent al dia 2 del corrent mes:

«Por el Gobierno civil de la Provincia se recomienda á los Alcaldes que, antes del dia 10 del corriente Junio, envien un estado con los nombres de los concejales, su filiación política y contribución que satisfacen. Con seguridad que todos nuestros ediles resultarán dinásticos y sumisos servidores de los partidos turnantes.»

Ecu, creume: no t' hi amohnis ab aixó de las filiations, perque, desenganyat: encare que siguis el «semanario de mayor circulación de la comarca, a teva campanya política no tindrà gens de ressò a las sucursals del govern central, en quins llochs també has caygut en el descrédit, donchs a ben segur han reconegut en tu, més que al Huytador per una idea, al sembrador de odis personals.

KRUP

Mientras estiguieren en la población van anar sempre acompañats per la societat coral «La Unió sitgetana», que 'ls cumplimentá degudament.

A la plassa de la Casa de la Vila els de Rubí cantaren «Salut als cantors» y una altra pessa, després de la qual, acompañats del primer tinent de arcalde don Bartomeu Misa recorregueren totes las dependencias de la Casa del Poble.

A la tarda visitaren el «Cau Ferrat» y otros punts vistosos de la població.

Els de «La Unió Sitgetana» al vespre van obsequiar als seus companys ab una serenada, en la que, baix la batuta del Sr. Gumà, van cantarse ab molta afinació «La Pesca» y «Els Xiquets de Valls».

A la nit el coro de Rubí va recorrer 'ls centres recreatius «El Retiro», «El Prado» y «La Palma», interpretantih ab gran acert las composicions tituladas «En el mar», «La Marsellesa», «El pom de flors» y «Dones y auells» (americana humorística), essent acompañadas al piano pe'l seu Director, D. Joan Sans, las dugas últimas.

Sumament satisfets de las repetidas atencions de que habían sigut objecte, sobre tot per part de la simpática societat coral «La Unió Sitgetana», els excursionistas retornaren al punt de procedencia en el tren de la tarde, 'l dilluns.

Un aplauso al coro local, que tan be col·labora a la hermosa obra de cultura y fraternitat iniciada pe'l inmortal Clavé.

WALKYRIO

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 5

President el Sr. Misa y assistintih els regidors señors Marsal, Dalmau, Puig, Carbonell, Mussóns, Magrás, Guillot y Carbonell Planas, va obrirse la sessió, comensantse per llegir una comunicació del Arcalde en propietat manifestant que desde 'l dia primer de aquest mes es proposa fer us de la llicència que se li va concedir en la sessió anterior.

Seguidament es llegeix l' acta de dita sessió sent aprobada.

Queda énterat el consistori de un ofici de la comissió mixta de Reclutament declarant soldat al jovent Amadeo Torras Ferret de la quinta de 1904 per ésser útil y per no haber reclamat en la revisió d' aqueix any.

Es llegí l' estat de la recaudació de consums y Matadero durant lo mes de Maig passat qu' ascendeix a 3770·70 ptas.

S' aprobá despresa el compte d' almoynas a pobres transeunts durant el mateix mes.

S' acordá passá a la Comissió d' Hisenda per informe un compte del farmacèutich Sr. Ferret per las medicinas facilitades als pobres de la vila favorescuts per la beneficència municipal durant l' any 1905.

S' aprobá un compte de 10 ptas. del secretari per un viatje a Barcelona per compte del Municipi.

S' acordá quedar énterat ab satisfacció d' un telegrama de la Lliga Foral de San Sebastian, donant las gracies per las atencions de que foren objecte els seus representants ab motiu de la seva visita an aquesta vila el dia 23 de Maig passat.

Es va llegí un telegrama dirigit al Majordom Major de Palacio felicitant l' Ajuntament els Reys per lo seu casament. Acte seguit es llegí un altre telegrama dirigit també al Majordom Major de Palacio protestant l' Ajuntament en nom de la vila de l' atentat contra els Reys y felicitantlos per no haber sofert dany. Aproposit d' aquell últim telegrama el Sr. Guillot va dir que no hi estava conforme perquè solament se trasmet la felicitació per no haber sofert mal els Reys y es prescindeix de totes las víctimas de la bomba y que en la forma en que va anar el telegrama es pot entendre que solament importa la vida del Jefe de Estat.

El President li contestá que com l' atentat anava dirigit contra els Reys exclusivament, no habent sofert aquells cap mal era natural que al protestar de l' acte criminal s' els felicités per haber sortit ilesos y que aquesta es la forma acostumada per aqueixa classe de telegramas, diuent finalment que pera conciliar el criteri del Sr. Guillot ab lo telegrama posat

podria el consistori aprobar aquell últim y ferse constar en acta el sentiment de la corporació per las víctimas de la bomba. El Sr. Guillot replicá que no podía conformarse ab aixó perquè el telegrama estava posat y no hi cabia l' esmena. Dalmau va proposar que se subsanés l' omission indicada pel Sr. Guillot en el telegrama acordantse posarne un altra al Gobern donantli el pesam per las desgracias de l' atentat. Després d' unes cuantas consideracions d' una y otra part el President posá a votació l' aprobació del telegrama el qual va ser aprobat per tots ab el vot en contra solament dels Srs. Guillot y Puig, espliquant el Sr. Marsal el seu vot favorable, diuent que tenint en compte la costüm en la redacció d' aqueixa clase de telegramas aprobá l' expedit perquè creu qu' es consignan ab acta el sentiment de la corporació per las víctimas de la bomba.

Vist el resultat d' aquesta votació el Sr. Dalmau retirá la seva proposició d' enviar el telegrama de pesam al govern y posada a votació la proposició de la Presidència de qu' es consigues ab acta el sentiment de la corporació per las desgracias de Madrid fou acceptada per unanimitat.

Seguidament el Sr. Dalmau proposá es consignés ab acta l' haber vist ab satisfacció l' Ajuntament las bodas Reals. El Sr. Guillot s' hi oposá diuent que no hi ha tal satisfacció y que l' Ajuntament no deu ficar-se en aqueixas coses sinó ocuparse unicament d' administració. El Sr. Dalmau replicá que com a fervorós monarquich se n' alegraba del casament del Rey y que per aixó demanaba qu' es fer constá en acta aquella satisfacció. El Sr. Marsal va dir que Dalmau podria retirar la seva proposició després d' haberse llegit el telegrama de felicitació llegit per l' Ajuntament. El Sr. Dalmau insistí manifestant que dit telegrama anava exclusivament en nom de l' Ajuntament pro no de la Corporació y declarant l' assumptu prou discutit se posá a votació la proposició del Sr. Dalmau acceptant-la aquell els Srs. Carbonell, Mussons, Magrans y Carbonell Planas y retxasantla els Srs. Guillot, Puig, Marsal y President; espliquant aqueix últim el seu vot en el sentit de que com a particular podia tenir satisfacció per el casament del Rey, perquè com un de casa s' acostuma donar l' enhorabona, pro que com a Regidor ignora si el poble tenia o no satisfacció per aquest motiu.

Havent resultat empat, el President disposá que 's donés lectura al article 105 de la Lley municipal, segons el qual se ha de repetir la votació a la sessió pròxima, ó a la mateixa si l' assumptu fos declarat de caràctre urgent; y habent preguntat el President al Consistori si aquell declarava urgent la proposició del Sr. Dalmau, acordá el Consistori en sentit negatiu, deixantse per lo tant la segona votació per la sessió pròxima, en la qual si es reproduceix l' empat el vot del President ha de decidirlo.

A proposta de Marsal se autorisá a l' Ajuntament per vendre 'ls trastos que considerés inútils depositats a can Puig.

Habent indicat la Presidència la conveniència de tractar de la sortida dels gegants per Corpus, el Consistori, després de molta discussió y de haber llegit l' acta de la sessió del 22 de Maig de 1902, tenint en compte que 's tracta de un gasto de 125 a 150 pesetas, que resulta massa gros atenent el precari estat de la Caixa comunal, va acordar per majoria que no surtin els gegants pagant el gasto l' Ajuntament. Van votar per que no surtissin ab càrrec al pressupost els Srs. Carbonell Planas, Guillot, Magrás, Puig y favorablement els Srs. Carbonell, Mussons, Marsal y President, fonamentant el penúltim el seu vot en la convicció de que sempre ha rebut molt mal el poble s'mblant abstenció.

Havent tocat la una, se acorda prorrogar la sessió y tot seguit el Sr. Marsal proposa que si bé no hagin de sortir els gegants pagant l' Ajuntament, es cedeixin a persones aptes per portarlos, si els demanaran per portarlos pagant els gastos y ab las precaucions degudas.

Y no demanant ningú més la paraula, se aixecá la sessió a la una y deu minuts.

Simpática visita

Durant las festas de Pascua va efectuar una excursió a questa vila la societat coral de Rubí «Obreros rubinenses», que lluïa un hermos estandart.

De aquí y de allá

A *cal Amell*, la masia más bella que he visitado, galantemente invitado me marché á pasar el día este domingo pasado.

Escuso decir, lector, que aquel sitio delicioso cual no se encuentra mejor, me pareció superior, bello, sublime, grandioso.

Bosque, monte, riscos, llanos, todo es hermoso sin par; paisaje mejor buscar, que fuera buscar en vano bien se puede asegurar.

Y á todos esos primores y cosas tan superiores, unir la galantería y bondad, de los señores que habitan esa *Masia*,

Y ya podráis suponer que fué el domingo pasado, día de lo que hay que ver;... ¡Como que pienso volver el día menos pensado!

Y una vez que esté allí arriba en sitio tan delicioso, me voy al bosque frondoso, y... ¿versos?... que los escriba otro poeta ripioso.

Allí, sobra poesía, y si allí me vuelvo á ver, no bajo de esa *masia* por lo menos, hasta el día del juicio al oscurecer.

De Madrid, toda la prensa que á mis manos ha llegado dà del último atentado información muy extensa.

Y toda, en esta ocasión deciros no necesito que pone en el cielo el grito con muchísima razón.

¡Se espantan horrorizados!... ¡Tiemblan ante esos horrores!... ¡Como se les ve, señores, qué no están acostumbrados!...

Según rumores que corren y que parecen son ciertos, al pan, por causas que ignoro, le van á subir el precio.

Y lo que es si así seguimos, lograrán los panaderos obligarnos poco á poco á enmendar el Padrenuestro, porque ahora para que surta el apetecido efecto, hay que rezarlo, señores, como sigue ó poco menos: *Hagase tu voluntad; de cada día el pan nuestro danosle hoy, mas barato* ¡porque si no, no comemos!...

EL LICENCIADO VIDRIERA

Noticias

Pe l' Butlletí Oficial de la Provincia, correspondiente al día 27 de Maig, ens habém enterat de l' aprobació, per la Junta Provincial del Cens, de las llistas electorals remesas pera dit organisme per la Junta Municipal d' aquesta Vila, excepcionant hi solzament a don Joseph Kies y Alvarez, per no comptar el temps reglamentari de residència.

Trasladém la notícia als excacichs pera que comprenguin que ab las sebas ínfulas de legislador no van enllach.

Com diguerem en el número passat, el diumenge feren la primera Comunió varis dels alumnes del Col·legi qu' els Germans Maristas tenen estableert en aquesta Vila.

L' acte, qu' es celebrá a missa de vuit, resultá solemn, y l' esplèndit adorno de flors naturals produïa gran efecte.

Els alumnes del Col·legi cantaren uns bonichs motets, bastant ben executats.

Abans de la Comunió, l' alumne Eugeni Font y Robert y després l' alumne Isidoro Cartró y Robert, digueren uns bonichs parlaments molt apropiats al acte, de quin tots els alumnes n' estaban molt ben imposats.

Doná més significació y més solemnitat l' estreno del rich penó, que fou molt elogiata per tot el públic, quina riquesa y bon gust aplaudí.

Dé retorn de Roma, el dissapte passat va arribar a aquesta vila el Ilustríssim rector d' aquesta parroquia, Dr. D. Joseph Briculler.

Com ja varen anticipar en el número passat, demà, diumenge, se celebrarà l'aplech a la hermita de la Santíssima Trinitat.

Aquesta setmana els pagesos han comensat las feynas de la sega del blat, donchs no en va diu el refrán català «Pe l' Juny la fals al puny».

Sembra que la cullita del grà serà molt abundant.

El dilluns a las deu del matí, en la nostre Iglesia Parroquial se celebraran sumptuosos funerals en sufragi de l' ànima del que en vida fou molt Ilustríssim Sr. D. Estanislau Planàs y Armet.

Pera tant solemne acte el mestre de capella senyor Cusco está organisant una nutrida orquesta de corda y una massa coral.

També vindrán distingits cantors de la capital pera executar una gran composició musical.

El dimecres a la tarda, vigília de Corpus, surtiran els gegants a fer una pasejada pel poble, essent costejats els gastos d' enguany per uns quants bons patricis, en vista de que l' Ajuntament no havia votat en la sessió passada cap cantitat pera ferlos sortir.

A la casa de l' ermita de la Trinitat, durant la festa, l' Antón Ferreras tindrà restaurant pera servirhi tota classe de menjar y begudas y, ademés café.

La festivitat de Corpus Cristi, en la Iglesia Parroquial se celebrarà ab solemnitat de costum y propia de la diada.

A l' ofici y a la professió de la tarda hi assistirà una comissió del nostre Ilustríssim Ajuntament.

Per excés d' original, entre altres varis treballs, em tingut que retirar d' aquest número un article al·lusiu al eximi poeta Mossen Jacinto Verdaguer, ab motiu de cumplir anys de la seva mort.

El dijous a la tarda varen arribar, procedents de l' Isla de Cuba, els molts apreciats compatriots D. Santiago Camps y Camps y la seva muller D.ª Joana Camps y Camps.

Els hi doném la nostra benvinguda.

Pera el dia 24 d' aquet mes, festivitat de San Joan, la molt aplaudida companyia lírich-cómica «Lo Rebrot» prepara una funció extraordinaria, en quina tindrà lloc l' estrena d' una obra dels nostres estimats amics y applaudits autors Srs. Pelairea y Cusco.

Ademés, se posaran en escena las molt applaudidas sarsuetas «El señor Joaquín» y «Dolores».

Pera tal funció compta «Lo Rebrot» ab una gran orquesta y una molt applaudida tiple de Barcelona.

Las sessions de cinematografo donadas al «Retiro», durant els dies de Pascua, han atret a aquell espatós local, nombrosa gentada, que elogia merescudament las variadas pel·lícules exhibides, totes elles d' assumptos interessants y molt ben projectades.

Com a continuació dels valiosos autògrafs ab que ens han distingit els defensors de Catalunya, en aquest número publiquem els dels Srs. Albó y Martí y Zulueta, infantigable campió del catalanisme, lluyador incansable que, mentres catalans de totes procedències se aplegaven a Girona pera proclamar la Solidaritat Catalana, ell rebia la difícil comanda de començar a obstruir el monstruós projecte de Jurisdiccions, fentlo ab tanta fortuna que a Madrid el motejaren de separatista: aquest és el primer d'ells; y del últim, el

Sr. Zulueta, no cal pas parlarne, donchs és sobradament coneugut per las seves campanyas autonomistas, tan fructiferas com els seus treballs en pro de l'Agricultura.

Confortat ab els Sants Sagraments y després de rebre la Benedicció apostólica, ha mort a Granollers D. Joseph Bassas y Gráuxich, pare del nostre estimat amic el vicari d' aquesta parroquia mossen Anton.

Desde aquestas columnas donem a la familia del difunt el nostre mes sentit pesam y li desitgem una cristiana resignació.

Avuy a las once del matí h' tingut lloc a Barcelona a la capella del convent de las mares Concepcionistas, el casament del nostre estimat amic en Daniel Robert ab la xamosa y gentil senyoreta María Rovira y Almirall.

La capella estava guarnida ab profusió de flors y esplendidament iluminada produint un sorprendent cop de vista, y durant la ceremonia una nutrida orquesta tocà triades composicions apropiadas a l' acte que se celebrava.

La novia vestia luxós traje blanch destacançant la simbólica flor de taronjer.

Els homes anavan de riguros traje negre.

Foren padrins per part del nuvi els Srs. Francisco Carreras y Ricart Roig, y per part de la novia els Srs. Ramón Riera y German Castallo.

A contemplar la ceremonia van asistirhi gran número de famílies Sitgetanas residens a Barcelona.

Acabat que fou l' acte els convidats foren observatiuats al restaurant «Pince» ab un esplendit lunch.

Al donar a la enamorada parella la nostre mes calor enhorabona li desitgem que la lluna de mel sigui eterna.

Prado Suburense

Funcions extraordinaries: Companyia «Lo Rebrot»

Demà, diumenge a la nit, «Los Puritanos», «Un atraco», (Estreno) «La nieta de su abuelo».

Dijous, dia 14 festivitat de Corpus. «El Trebol», y la tiple Sra. Martí cantarà l' ària del «Cabo primero» y de los «Bohemios», y Estreno de «Los Trasnochadores».

IMPRENTA BOHEMIA: SANT PAU, 74; BARCELONA

Joseph Selva y Junyent

Carrer de l' Àigua núm. 14, Sitges

Haben obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, préstams hipotecaris y en lletra de canvi, a interés modich, ofereix els seus serveys.

CONFITERIA LA PERLA

Desde avuy y demés días festius, la sens rival PASTA de MONA, premiada en la Exposición culinaria de Bordeaux.

Aquesta casa no té revendedors ni revenedors de cap mena.